

بیانات در دیدار مسئولان نظام و میهمانان کنفرانس وحدت اسلامی - 24 / آبان / 1398

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و الصلاة و السلام على سيدنا محمد و آله الطاهرين و صحبه المنتجبين و من تبعهم باحسان الى يوم الدين.

تبریک عرض میکنم روز میلاد با عظمت نبی مکرم اسلام (صلی الله علیه و آله) و حضرت امام جعفر صادق (سلام الله علیه) را. عظمت این روز به قدر عظمت ولادت پیغمبر اسلام است؛ باید قدر دانست این روز و روزهای بزرگی از این قبیل را. پیغمبر بزرگوار اسلام اول شخص و برترین انسان مخلوق پروردگار است؛ از همه ی انبیا، از همه ی اولیا، از همه ی خلق عالم در طول تاریخ، نبی مکرم اسلام برتر و بالاتر و با عظمت تر است.

فاق التبیین فی خلق و فی خلق
و لم یدانوه فی علم و لا کرم

و کلهم من رسول الله ملتمس
غرفاً من البحر او رشفاً من الدیم (۱)

به معنای واقعی کلمه، وجود مقدس پیغمبر قلّه ی عالم وجود و برترین نقطه ی عالم امکان است. قرآن، خود را «نور» توصیف کرده است؛ در قرآن یکی از تعبیراتی که درباره ی خود قرآن شده است «نور» است: قد جاءکم من الله نور و کتب مبین؛ (۲) قرآن نور است. از همسر مکرم پیغمبر اسلام نقل شده است که درباره ی پیغمبر سؤال کردند، ایشان در جواب گفت «کان خلقه القرآن»؛ (۳) یعنی قرآن مجسم؛ پس پیغمبر هم نور است. نور وسیله ی روشنایی و وسیله ی حیات انسان است، پیغمبر وسیله ی روشنایی و حیات جوامع انسانی است. اینها چیزهایی است که بشر بتدریج به اینها خواهد رسید. به معنای واقعی کلمه، وجود مقدس پیغمبر نور است که آن شاعر عرب هم میگوید «ولد الهدی فالكائنات ضياء»؛ به معنای واقعی کلمه همین جور است. «و فم الزمان تبسم و ثناء»؛ (۴) خدا کند که دنیای اسلام این جور باشد؛ در روز ولادت پیغمبر بر لبان دنیای اسلام تبسم باشد، غم و اندوه ننشیند؛ این آرزوی ما است.

دو سه مطلب را من یادداشت کرده ام که عرض بکنم. یکی درباره ی هفته ی وحدت است. ما در جمهوری اسلامی این هفته را، یعنی از دوازدهم تا هفدهم [ربیع الاول] را، به عنوان هفته ی وحدت نامگذاری کرده ایم. این یک نامگذاری محض نیست، یک حرکت سیاسی و تاکتیکی هم نیست؛ این یک اعتقاد و ایمان قلبی است. جمهوری اسلامی به معنای واقعی کلمه معتقد به لزوم اتحاد امت اسلامی است. این [کار] سابقه هم دارد؛ یعنی مخصوص زمان ما و دوران جمهوری اسلامی نیست. مرجع بزرگی مثل مرحوم آیت الله بروجردی که مرجع کلّ دنیای شیعه در زمان جوانی ما بود، طرفدار جدی وحدت اسلامی بودند، طرفدار جدی تقریب مذاهب اسلامی بودند؛ با بزرگان علمای دنیای اسلام و اهل سنت مراوده داشتند، گفتگو داشتند؛ این یک اعتقاد است، یک اعتقاد قلبی و عمیق است. بعضی ها تصور میکنند یا وانمود میکنند که این یک تاکتیک سیاسی است؛ نه، این جور نیست؛ این یک ایمان قلبی است؛ معتقدیم به این و معتقدیم که خدای متعال این را از ما خواسته است.

البته وحدت مراتبی دارد؛ اتحاد دنیای اسلام مراتبی دارد؛ پایین ترین مرتبه اش این است که جوامع اسلامی،

کشورهای اسلامی، دولتهای اسلامی، اقوام اسلامی، مذاهب اسلامی، علیه هم دست به تعرض نزنند، با هم معارضة نکنند، به یکدیگر ضربه نزنند؛ این قدم اول است. البته بالاتر از این، این است که دنیای اسلام علاوه بر اینکه به یکدیگر ضربه نمیزنند، در مقابل دشمن مشترک هم دست به دست هم بدهند، اتحاد واقعی و کافی داشته باشند، از یکدیگر دفاع کنند. این هم یک قدم بالاتر است؛ از این بالاتر هم این است که کشورهای اسلامی، ملتهای اسلامی هم افزایی کنند. کشورهای اسلامی از لحاظ علمی، از لحاظ ثروت، از لحاظ امنیت، از لحاظ قدرت سیاسی در یک سطح نیستند، میتوانند به یکدیگر کمک کنند، هم افزایی کنند، آنهایی که بالاترند در هر بخشی، دست آن کسانی را که پایین تر هستند بگیرند؛ این هم یک مرحله ای از وحدت است. مرحله ی بالاتر هم این است که همه ی دنیای اسلام متحد بشوند در جهت رسیدن به تمدن نوین اسلامی. این چیزی است که جمهوری اسلامی هدف غایی قرار داده: رسیدن به تمدن اسلامی، منتها تمدن متناسب با این زمان، تمدن نوین اسلام. اینها مراتب وحدت است.

خب حالا شما ملاحظه کنید پایین ترین این مراتب چه بود؟ این بود که کشورهای اسلامی به یکدیگر تعرض نکنند و در مقابل دشمن مشترک در کنار هم قرار بگیرند؛ اگر همین را امروز ما رعایت میکردیم، این همه مصیبت در دنیای اسلام وجود نداشت. اگر چنانچه در قضیه ی فلسطین که بزرگ ترین مصیبت دنیای اسلام مسئله ی فلسطین است - چون یک ملت را از خانه ی خودش، از وطن خودش بیرون کردند، کسانی را آوردند در آنجا ساکن کردند، حاکم کردند و صاحب خانه ها را زیر این فشار قرار میدهند؛ ملاحظه میکنید این وضع غره است و جنایات صهیونیست ها، این وضع این طرف [دیگر] کشور فلسطین و ساحل غربی است - دنیای اسلام به همین پایین ترین مراحل وحدت خود را ملتزم میکردند، پاییند میکردند، این اتفاقات نمی افتاد، دشمن جرئت نمیکرد این کار را بکند. شما ملاحظه کنید در دنیای اسلام چه حوادثی، جنگهای خونینی [اتفاق افتاده]؛ قضیه ی یمن، قضایای گوناگون منطقه ی غربی، شمال آفریقا؛ اینها همه بر اثر این است که ما بین خودمان کمترین حد وحدت را که اسلام از ما خواسته است مورد توجه قرار ندادیم؛ این وظیفه ی بسیار سنگینی است. این را ما عرض میکنیم برای صاحبان افکار روشن، برجسته. بحمدالله دنیای اسلام از انسانهای برجسته ای برخوردار است، صاحبان فکری هستند، به طور جد دنبال باشند. جوانها، ملتهای مسلمان علاقه مندند اما دستهای تفرقه افکن وجود دارد دیگر، که باید در مقابل اینها ایستاد. در دنیای اسلام امروز از شمال آفریقا تا شرق آسیا تا میانمار مسلمانها زیر فشارند؛ در شرق و غرب دنیای اسلام مسلمانها زیر فشارند.

در زمینه ی فلسطین هم این جمله را من عرض بکنم؛ موضع ما در قضیه ی فلسطین یک موضع اصولی است؛ یک موضع قطعی و اصولی است. از پیش از پیروزی انقلاب، از اوایل نهضت، امام بزرگوار ما به خطر نفوذ صهیونیسم و دخالت صهیونیسم و ظلم صهیونیسم تصریح کرد؛ از اول انقلاب هم ما در این موضع قرار گرفتیم. اولین کاری که جمهوری اسلامی کرد، این بود که مرکز صهیونیست ها در تهران را که مال رژیم قبل بود، از آنها گرفت، بیرونشان کرد، داد به فلسطینی ها؛ این یک کار واقعی و نیز یک کار نمادین بود و تا امروز ما در موضع خودمان قرار داریم. ما از فلسطین حمایت کردیم، به فلسطینی ها کمک کردیم، باز هم کمک میکنیم، هیچ گونه ملاحظه و رودربایستی هم در این قضیه نداریم. باید همه ی دنیای اسلام به فلسطین کمک کنند.

مکرر در بیانات امام راحل (رضوان الله تعالی علیه) و بیانات مسئولین جمهوری اسلامی، محو دولت اسرائیل مطرح شده است؛ دشمنان این را بد معنا میکنند؛ محو دولت اسرائیل به معنای محو مردم یهودی نیست - ما با آنها هیچ کاری نداریم - [منظور] محو آن حکومت است، محو آن رژیم تحمیلی است. «محو اسرائیل» یعنی مردم فلسطین که صاحبان واقعی آن سرزمینند - چه مسلمانان، چه مسیحی شان، چه یهودی شان - خود صاحبان اصلی دولت خودشان را انتخاب بکنند؛ بیگانه ها و ارادل و اوباشی مثل نتانیاهو و مانند اینها را که واقعاً ارادلند، از بین خودشان ازاله کنند، بیرون کنند، کشور را خودشان اداره کنند؛ محو اسرائیل یعنی این، و این اتفاق خواهد افتاد. بعضی

استبعاد (۵) میکنند که چطور مثلاً بعد از گذشت هفتاد سال [فلسطین مستقل میشود] ؛ کشورهای بالکان و بعضی از کشورهای دیگر هم بعد از شصت سال، هفتاد سال که در تصرف دیگران بودند مستقل شدند، برگشتند به ملت‌های خودشان ؛ هیچ بُعدی ندارد. وَ مَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ؛ (۶) این اتفاق خواهد افتاد. ما طرف‌دار مردم فلسطین هستیم، ما طرف‌دار استقلال فلسطین هستیم، ما طرف‌دار نجات فلسطین هستیم، ما یهودستیز نیستیم ؛ در کشور خود ما عده‌ای یهودی وجود دارند که با کمال امنیّت دارند زندگی میکنند. پس این هم یک نکته.

نکته‌ی بعدی اینکه ما که طالب وحدتیم و برای وحدت دل میسوزانیم. باید بدانیم این فکر، این خواسته و مطلوب، دشمنان جزّاری (۷) هم دارد ؛ در رأس این دشمنان هم فعلاً در این دوران، رژیم ایالات متحده‌ی آمریکا و رژیم جعلی صهیونیستی است ؛ اینها دشمنان وحدت اسلامند. آمریکا فقط دشمن جمهوری اسلامی نیست ؛ بعضی‌ها خیال میکنند دعوا فقط بین جمهوری اسلامی و آمریکا است ؛ بله جمهوری اسلامی چون فعال است دشمنی بیشتری با او میشود اما با دنیای اسلام با کشورهای اسلامی دشمنند ؛ با فلسطین دشمنند، با ملت‌های غرب آسیا دشمنند، با ملت‌های شمال آفریقا دشمنند، با مجموعه‌ی مسلمانها دشمنند ؛ علت هم در ماهیّت اسلام است ؛ چون اسلام نفی ظلم است، نفی سلطه است، نفی استکبار است. نظام سلطه - که فعلاً در رأس آن آمریکا است ؛ یک روز در رأس انگلیس بود یا دیگران بودند، امروز در رأس نظام سلطه آمریکا است- با منطق اسلام، با هویت اسلام، با معنای اسلام مخالف است. البته با جمهوری اسلامی بیشتر مخالفند ؛ اینها با سعودی هم مخالفند ؛ بعضی خیال میکنند که آمریکایی‌ها با جمهوری اسلامی دشمنند، با سعودی‌ها [دوستند] ؛ نه، با آنها هم دشمنند، اینکه [آمریکا] صریحاً بگوید سعودی‌ها غیر از پول چیزی ندارند، دشمنی نیست؟ معنای این حرف چیست؟ معنایش این است که پول دارند باید برویم پولشان را بچاپیم! دشمنی به یک کشور، به یک ملت از این بالاتر؟ حُبّ بفهمند! طرف‌هایشان بفهمند دشمنی را ؛ بفهمند در مقابل این دشمنی وظیفه‌ی یک انسان با شرف چیست و شرف اسلامی، غیرت اسلامی، غیرت عربی در مقابل یک چنین اهانتی چه اقتضا میکند؟ وظیفه‌ی خودشان را بفهمند ؛ نمیفهمند. [اینها] با همه دشمنند.

حضور آمریکا در این منطقه‌ی ما جز شر و فساد هیچ اثری نداشته ؛ پا در این منطقه گذاشتند، با خودشان شر و فساد آوردند. هر جایی که قدم میگذارند یا ناامنی است یا جنگ داخلی است یا کارهایی از قبیل ایجاد داعش است ؛ ما میخواهیم چهره‌ی واقعی آمریکا دیده بشود، ملت‌های مسلمان بفهمند چهره‌ی واقعی آمریکا چیست و کیست و پشت این ظواهر طرف‌داری از دموکراسی و حقوق بشر و این حرف‌های دروغ و نفاق‌آلودی که میزنند چیست ؛ مردم باید این را بفهمند.

به نظر ما سلاح اصلی آمریکا هم در این منطقه که ما در جمهوری اسلامی مراقب این معانی هستیم، نفوذ است - نفوذ در مراکز حسّاس و تصمیم‌گیر- ایجاد تفرقه است، ایجاد تزلزل در عزم ملّی ملت‌ها است، ایجاد بی‌اعتمادی میان ملت‌ها، میان ملت‌ها و دولت‌ها، دستکاری در محاسبات تصمیم‌گیران و وانمود کردن اینکه خلال مشکلات این است که زیر پرچم آمریکا بروید و تسلیم آمریکا بشوید و حرف آمریکا را قبول بکنید، هر چه او گفت عمل کنید و گوش کنید، این خلال مشکلات است ؛ این را در ذهنیّت تصمیم‌گیران ملت‌های اسلامی و کشورهای اسلامی میخواهند وارد کنند ؛ سلاح‌های آنها اینها است که از سلاح‌های سخت و سلاح‌های نظامی خطرناک‌تر است. حقیقتاً آنچه انسان مشاهده میکند در کار اینها، همان نفاقی است که در قرآن کریم [فرموده]: كَيْفَ وَ اِنْ يَظْهَرُوا عَلَیْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِیْكُمْ اِلَّا وَ لِاِمَّةٍ يُرْسُوْنَكُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ وَ تَأْبٰی قُلُوْبُهُمْ ؛ (۸) این جوری هستند ؛ خداوند متعال توصیف کرده اینها را.

نکته‌ی بعدی این است که علاج این دشمنی هم یک چیز بیشتر نیست و آن «فَاسْتَقِمْ كَمَا اُمِرْتَ» ؛ ایستادگی [است]. خداوند متعال به پیغمبرش در مقابل این مشکلات فرمود: فَاسْتَقِمْ كَمَا اُمِرْتَ وَ مَنْ تَابَ مَعَكَ ؛ (۹) استقامت، ایستادن. البته ایستادگی سختی‌هایی هم دارد، نه اینکه کار آسانی است ؛ لکن تسلیم شدن، سختی‌های

بیشتری دارد؛ فرقی هم این است که شما در راه استقامت و مقاومت هر سختی‌ای که متحمل بشوید، خدای متعال به شما اجر خواهد داد: ذَلِكْ يَأْتِيهِمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطِئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نِيْلًا إِلَّا كَتَبَ لَهُمْ بِهِ! عَمَلٌ صَالِحٌ. (۱۰) هر سختی‌ای که شما تحمل بکنید، یک عمل صالح است؛ در حالی که اگر تسلیم دشمن بشوید، سختی‌هایتان هیچ اجری هم پیش خدای متعال ندارد، بلکه تن به ظلم دادن مجازات هم دارد. قرآن این جوری دستور میدهد: نه ظلم کنید، نه زیر بار ظلم بروید.

مطلب آخر راجع به عمل صالح: کَتَبَ لَهُمْ بِهِ! عَمَلٌ صَالِحٌ. (۱۱) من عرض میکنم که امروز در دنیای کنونی، هر حرکتی، هر اقدامی، هر حرفی که در جهت استقلال سیاسی کشورها و ملت‌ها [باشد]، در جهت استقلال فرهنگی کشورها و ملت‌ها باشد، در جهت استقلال و رشد اقتصادی کشورها و ملت‌ها باشد، در جهت وحدت باشد، در جهت اقتدار امت اسلامی باشد، در جهت ترویج علم در دنیای اسلام باشد، در جهت رشد دادن جوانهای دنیای اسلام باشد، هر حرکتی در این جهت عمل صالح است، حسنه است. اگر شما در زمینه‌ی علم کار میکنید، در زمینه‌ی تحقیقات کار میکنید، در زمینه‌ی انرژی هسته‌ای کار میکنید [عمل صالح است]. انرژی هسته‌ای نیاز ملت‌ها است؛ فردای این عالم، همه‌ی ملت‌ها احتیاج به انرژی صلح‌آمیز هسته‌ای دارند؛ انحصارطلبان غربی میخواهند این را در اختیار خودشان نگه دارند و قطره‌قطره به ملت‌ها بدهند در مقابل شرف ملت‌ها، در مقابل استقلال ملت‌ها. اینکه با حرکت هسته‌ای جمهوری اسلامی مقابله میکنند، به خاطر این است؛ و الا خودشان هم میدانند که ما از جهت مبنایی، دینی، اعتقادی، دنبال سلاح هسته‌ای نیستیم و [با آن] مخالفیم. میخواهند این دانش، این صنعت، این توانایی، وجود نداشته باشد؛ نسبت به ما هم همین جور است، نسبت به دیگران هم همین جور است؛ میگویند از ما بخريد، خودتان غنی‌سازی نکنید. هر حرکتی در راه به دست آوردن این قدرت انجام بگیرد عمل صالح است؛ هر فعالیت مهم اقتصادی انجام بگیرد عمل صالح است؛ هر حرکتی در جهت کمک به مردم، کمک به مستضعفین، کمک به فقرا انجام بگیرد عمل صالح است؛ هر حرکتی در جهت تبلیغ حقایق و مقابله‌ی با موهومات انجام بگیرد عمل صالح است.

شما روشنفکران دنیای اسلام و علمای دینی جهان اسلام که بحمدالله عده‌ای اینجا هستید - میهمانان هفته‌ی وحدت- و از دنیای اسلام کسان زیادی اینجا حضور دارید، روشنفکر هم در میان شما هست، علمای دینی هم در میان شما هستند، ببینید امروز چه عرصه‌ی وسیعی در مقابلتان هست برای عمل صالح! چقدر شما عمل صالح میتوانید انجام بدهید! بنویسید، قلم بزنید، از حق دفاع کنید، سینه سپر کنید و از دشمن نترسید: الَّذِينَ يُبْتَغُونَ رَسُولَ اللَّهِ وَ يَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَ كَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا. (۱۲) محاسبه‌اش هم با خدا است؛ خدا محاسبه خواهد کرد، به شما اجر خواهد داد. بنده به شما عرض میکنم دنیای اسلام به فضل الهی یک روزی که آن روز خیلی هم دور نیست، تحقق این آرزوها را تماماً خواهد دید بحول الله و قوته.

والسلام عليكم و رحمة الله و بركاته

(۱) شرف‌الدین بوسیری. قصیده‌ی بُرده

(۲) سوره‌ی مائده، بخشی از آیه‌ی ۱۵؛ «... قطعاً برای شما از جانب خدا روشنائی و کتابی روشن‌گر آمده است.»

(۳) شرح نهج البلاغه (ابن ابی‌الحدید)، ج ۶، ص ۳۴۰

(۴) احمدشوقی. دیوان اشعار (الشوقیات)

(۵) بعید شمردن

(۶) سوره‌ی ابراهیم، آیه‌ی ۲۰ و سوره‌ی فاطر آیه‌ی ۱۷؛ «و این [کار] بر خدا دشوار نیست.»

۷) بسیار گشوده، جنایتکار

۸) سوره‌ی توبه، بخشی از آیه‌ی ۸؛ «چگونه [برای آنان عهدی است] با اینکه اگر بر شما دست یابند، درباره‌ی شما، نه خویشاوندی را مراعات میکنند و نه تعهدی را؛ شما را با زیانشان راضی میکنند و حال آنکه دل‌هایشان امتناع می‌ورزد...»

۹) سوره‌ی هود، بخشی از آیه‌ی ۱۱۲؛ «پس، همان‌گونه که دستور یافته‌ای ایستادگی کن و هر که با تو توبه کرده [نیز چنین کند] و طغیان مکنید...»

۱۱) سوره‌ی توبه، بخشی از آیه‌ی ۱۲۰؛ «... چرا که هیچ تشنگی و رنج و گرسنگی‌ای در راه خدا به آنان نمیرسد و در هیچ مکانی که کافران را به خشم می‌آورد قدم نمیگذارند و از دشمنی غنیمتی به دست نمی‌آورند مگر اینکه به سبب آن، عمل صالحی برای آنان [در کارنامه‌شان] نوشته میشود...»
۱۲) همان

۱۳) سوره‌ی احزاب، آیه‌ی ۳۹؛ «همان کسانی که پیام‌های خدا را ابلاغ میکنند و از او میترسند و از هیچ کس جز خدا بیم ندارند. و خدا برای حسابرسی کفایت میکند.»